

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 11/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 187/2005 a vo veci namietaného porušenia jeho bližšie neurčených práv uznesením Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 19/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. januára 2011 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 187/2005 a vo veci namietaného porušenia jeho bližšie neurčených práv uznesením Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 19/2008.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: „*Sudkyňa L. sa postarala o pomstu, za rozsudok č. 46844/99 ESLP a zabezpečila marenie súdnej exekúcie ER 2683/98 Ex 0733/98 o ktorej rozhodol Ústavný súd v konaní II. ÚS 366/10. L. mári pôvodné konanie už 13-rokov a ďalšie konanie 5-rokov a 4-mesiace...*

Predseda súdu neodstránil právnu neistotou a nepotrestal šialenú sudkyňu L., ale ju pochválil ako najagilnejšiu – predseda súdu má zvrátený názor.

Zastáva sa sudkyne, ktorá bola neúspešná pred Európskym súdom aj Ústavným súdom, je agilná ale zvrátene.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o sťažnosti takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd Bratislava III v konaní 7C/187/2005 porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 a čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru, a to opakovane, keď v minulosti rozhodol o činnosti Európsky súd rozsudkom č. 46844/99.

II.B. Ústavný súd zrušuje Uznesenie Krajského súdu Bratislava 15Co/19/08-250 z dňa 30. 06. 2008 ako protizákonné.

II.C. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava III zaplatiť satisfakcie vo výške 94.715.- Sk = 3.144 EUR ktorá sa rovná výške vymáhaných súdnych poplatkov – protizákonne vymáhaných 2x, v lehote 15 dní od právoplatnosti nálezu.

II.D. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava III konať bez ďalších prietáhov.

II.E. Okresný súd Bratislava III je povinný začať disciplinárne konanie proti sudkyňi JUDr. V. L. v lehote 30- dní, pre opakované delikty.

II.F. Okresný súd je povinný zaplatiť trovy konania advokáta.“

II.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa z 12. januára 2011 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované proti sudcom všeobecných súdov.

Predmetné výroky a vyjadrenia sťažovateľa okrem iného neprimeraným spôsobom obviňujú sudcov z nespravodlivého rozhodovania vo vzťahu k sťažovateľovi a naznačujú zaujatosť sudcov pri ich rozhodovaní.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal sudcov všeobecných súdov, a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii súdu, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

V závere možno ešte uviesť, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ rozhodnutím ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 52/06 zo 14. februára 2006 upozornený, avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2011